

Nationale implementatie in volle gang

Nieuwe Europese Drinkwater-richtlijn bevat belangrijke verbeteringen

Op 18 december 2020 hebben het Europees Parlement en de Europese Raad in Straatsburg overeenstemming bereikt over de herziening van de Europese Drinkwaterrichtlijn. Dat betekent ook dat de Nederlandse wetgeving op het gebied van drinkwater moet worden aangepast.

Nederland heeft uiterlijk tot 12 januari 2023 de tijd om te komen met herziene versies van de Nederlandse Drinkwaterwet en de bijbehorende uitvoeringsbesluiten en -regelingen, die aansluiten bij de nieuwe Europese regelgeving.

De nieuwe Europese Drinkwaterrichtlijn kent onder andere een risico-gebaseerde aanpak van bron tot kraan, en aangepaste normen voor stoffen waar drinkwater aan moet voldoen. Verder wil de Commissie met de nieuwe Drinkwaterrichtlijn in de hele EU de toegang tot drinkwater verbeteren en het publiek eenvoudiger toegang geven tot informatie over de kwaliteit en levering van hun drinkwater.

Manier van implementeren is belangrijk

Vewin vindt de wijzigingen in de Drinkwaterrichtlijn een verbetering ten opzichte van de oude richtlijn uit 1998. Maar het succes van de richtlijn zal vooral afhangen van de omzetting in nationale wetgeving en de uiteindelijke implementatie van de nieuwe richtlijn in de praktijk. Grote winstpunten zijn de verbeterde afstemming met de Kaderrichtlijn Water en afspraken over de vastlegging van minimumvereisten voor materialen, producten en chemicaliën die in contact komen met drinkwater.

Directe link tussen Drinkwaterrichtlijn en KRW

Om de doelen uit de Drinkwaterrichtlijn te kunnen halen, zijn schone drinkwaterbronnen noodzakelijk. Het is daarom van belang dat de verantwoordelijkheid van lidstaten voor de bescherming van drinkwaterbronnen – naast in de Kaderrichtlijn Water – nu ook is opgenomen in de Drinkwaterrichtlijn. Deze verbinding tussen de Drinkwaterrichtlijn en de Kaderrichtlijn Water heeft de vorm gekregen van een sluitend systeem van risicobeoordeling en -beheer. Het is een belangrijke stap in het verder verbeteren van de samenhang in het Europese waterbeleid.

van de kwaliteit van de bronnen. Het drinkwaterbedrijf moet de kwaliteit en risico's van zijn bronnen kennen, en is verder verantwoordelijk voor het productie- en distributieproces tot aan de individuele (huis)aansluiting. In de derde stap, van de aansluiting tot de kraan, is de (huis)eigenaar verantwoordelijk.

Gebiedsdossiers minder vrijblijvend

Bij risicobeoordeling en risicobeheer van de bronnen vervullen in Nederland de gebiedsdossiers een belangrijke rol. Vewin is van mening dat de juridische status van deze dossiers daarom verbeterd moet worden, zodat de geconstateerde risico's en benodigde maatregelen (wettelijk) goed worden vastgelegd. Nu zijn de gebiedsdossiers nog te weinig bindend en afdwingbaar. Volgens de Europese Drinkwaterrichtlijn is de zorgplicht voor de bronnen een resultaatsverplichting, en niet louter een inspanningsverplichting.

Afstemming normen voor bronnen en drinkwater

Omdat de implementatie deels plaatsvindt via de instrumenten van de Omgevingswet, zoals het Besluit kwaliteit leefomgeving, moeten normen of milieukwaliteitseisen uit de Omgevingswet volgens Vewin afgestemd worden op de normen van de Drinkwaterwet. Zo wordt voorkomen dat de normen voor de bronnen in de Omgevingswet minder streng zijn dan die voor drinkwater in de Drinkwaterwet, wat tot gevolg kan hebben dat drinkwaterbedrijven extra moeten gaan zuiveren.

Materialen in contact met drinkwater

Een andere belangrijke verbetering van de Drinkwaterrichtlijn is de Europese harmonisatie van de regels voor chemicaliën en materialen die in aanraking komen met drinkwater. Uit de materialen, die worden gebruikt voor leidingen en onderdelen van de installaties, kunnen stoffen en chemicaliën vrijkomen en zo in het drinkwater terecht komen. Dit kan van invloed zijn op de geur en smaak van water of bijvoorbeeld microbiologische groei stimuleren. Om dit te voorkomen is het dus belangrijk dat er strenge kwaliteitseisen worden gesteld aan die materialen en producten. Dit vergroot de veiligheid en betrouwbaarheid van het drinkwater. De waterwereld heeft daarom ook sterk aangedrongen op uniforme Europese wetgeving. Dat betekent dat drinkwaterbedrijven en installateurs er in de toekomst zeker van kunnen zijn dat bepaalde producten mogen worden toegepast in het drinkwaterleidingnetwerk.

Nationaal wetgevingsproces volop in gang

Sinds de publicatie van de nieuwe Drinkwaterrichtlijn werkt het ministerie van IenW, samen met onder andere de ministeries van BZK en VWS, Rijkswaterstaat en Vewin, aan het opstellen van de teksten voor alle benodigde aanpassingen aan de Nederlandse Drinkwaterwet, de bijbehorende uitvoeringsbesluiten en -regelingen, en de relevante instrumenten van de Omgevingswet.

‘LIDSTATEN VERANTWOORDELIJK VOOR BESCHERMING BRONNEN’

Risicobeoordeling van bron tot kraan

De Drinkwaterrichtlijn schrijft voor dat er risicoanalyses moeten worden uitgevoerd voor de waterwingebieden, de systemen voor drinkwaterproductie en -distributie, en de binnenhuisinstallaties. Deze analyses dienen als basis voor het nemen van preventieve maatregelen om de kwaliteit van de drinkwaterbronnen en het drinkwater te garanderen. Bij de verdere uitwerking en uitvoering van de Drinkwaterrichtlijn in de Nederlandse wetgeving is de implementatie van artikel 8 van de Drinkwaterrichtlijn, over risicobeoordeling en risicobeheer van de drinkwaterbronnen, daarom een belangrijk onderwerp.

Duidelijke taakverdeling nodig

Er zijn volgens Vewin duidelijke nationale afspraken nodig over de exacte verdeling van verantwoordelijkheden in het traject van bron tot tap: hierin worden drie stappen onderscheiden. Ten eerste is de waterbeheerder verantwoordelijk voor het beheren en verbeteren

‘OM GOED DRINKWATER TE KUNNEN MAKEN, HEB JE SCHONE BRONNEN NODIG’
